

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG LEUVEN.
AFDELING BURGERLIJKE RECHTBANK.
Zoals in Kort geding.

beschikking: 8 maart 2007.

De dienstdoende voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, zetelend zoals in kort geding, spreekt de volgende beschikking uit:

Rol nr.: 06/2324/A

In de zaak:

AUVIBEL, Burgerlijke Vennootschap onder de vorm van een Coöperatieve Vennootschap met Beperkte Aansprakelijkheid, RPR BRUSSEL BTW BE 0453.673.453, met vennootschapszetel te 1000 Brussel, Vilain XIII-straat 53-55.
 - eiseres, ter zitting vertegenwoordigd door meester L. Goossens loco meester H. Gilliams, advocaat te 1000 Brussel, Louizalaan 99.

tegen:

_____, Vennootschap naar buitenlands recht, BTW LU met vennootschapszetel te 1661 Luxemburg (Groothertogdom Luxemburg),

- verweerster, ter zitting vertegenwoordigd door meester _____; advocaat te 3300 Tienen, _____ en die tevens loco meester _____ verschijnt, advocaat te Hasselt, _____

1 de procedure

De zaak werd op tegenspraak behandeld op de zitting van 8 februari 2007. Na sluiting der debatten werd de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken van 15 juni 1935 werden in acht genomen.

Er werd kennis genomen van de stukken van het dossier van de rechtspleging, waaronder:

- de dagvaarding, betekend bij exploit van 17 oktober 2006 door P. Dotremont, gerechtsdeurwaarder te Leuven
- de neergelegde conclusies en stavingstukken

Copie der minuten berispende het geding
 der rechtbank van eerste aanleg te Leuven
 (Vrij van griffierecht)
 art. 792 G.W.B.

2 de vorderingen

2 1

Auvibel vraagt met toepassing van art. 87 § 1 van de Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, verder kortweg auteurswet genoemd, om een inbreuk op art. 55 auteurswet door vast te stellen en de staking van de inbreuk te bevelen op straffe van een dwangsom.

2 2

besluit in hoofdde tot de niet ontvankelijkheid van de vordering, minstens Auvibel gebod op te leggen een aantal boekhoudkundige stukken bij te brengen en toe te lichten op straffe van een dwangsom.

In ondergeschikte orde vraagt zij de vordering ongegrond te verklaren, minstens een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen.

Bij conclusie van 30 november 2006 stelt zij een tegenvordering in, waarbij zij vraagt Auvibel te veroordelen tot betalen van een schadevergoeding van 12 500,00 euro wegens tergend en roekeloos geding.

3 relevante feiten

3 1

is een in Luxemburg gevestigde vennootschap; zij verkoopt onder de commerciële benaming op gespecialiseerde beurzen in België dragers die kunnen gebruikt worden voor het reproduceren van geluid- en audiovisuele werken; zo is zij regelmatig standhouder op de Micro Mega Market Computerbeurzen die worden georganiseerd door de bvba Dipro.

Auvibel werd in uitvoering van art. 55 lid 5 auteurswet belast met de inning en verdeling van de vergoedingen voor de reproducties voor eigen gebruik, die krachtens art. 55 lid 2 auteurswet verschuldigd zijn bij het in de handel brengen op het Belgische grondgebied van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken.

3 2

Op diverse Dipro – beurzen, onder meer deze van 17 april 2005 en 24 april 2005 werd door de afgevaardigde van Auvibel vastgesteld dat de door geafficheerde prijzen voor de bedoelde dragers geen vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik omvatten, waarvan proces-verbaal werd opgesteld.

Ingevolge bedoelde vaststellingen werden door Auvibel facturen opgesteld, waarbij de verschuldigde vergoeding werd berekend; deze facturen werden niet voldaan.

Ook de facturen die door Auvibel werden opgesteld nadat met betrekking tot de beurzen van 9 mei 2005, 17 mei 2005 en 30 mei 2005 aangifte had gedaan van haar verkopen werden onbetaald gelaten.

33

Bij beschikking van 12 oktober 2006 gewezen door de beslagrechter van deze rechtbank werd Auvibel verlof verleend om bij een beslag inzake namaak te leggen op de Dipro - beurs van 15 oktober 2006 te Leuven, beslag dat daadwerkelijk werd uitgevoerd.

Tegen die beschikking werd derdenverzet aangetekend.

Eenzelfde beschikking werd op 31 oktober 2006 gewezen door de beslagrechter bij de rechtbank van 1^e aanleg te Kortrijk, waarbij verlof werd verleend om beslag inzake namaak te leggen op de Dipro - beurs van 5 november 2006 te Kortrijk.

4 beoordeling

4 1 ontvankelijkheid

; betwist de ontvankelijkheid van de vordering; volgens haar is de ingestelde vordering niet alleen een vordering ad futurum, maar beschikt Auvibel gezien de beschikking van 12 oktober 2006 gewezen door de beslagrechter over geen rechtmatig belang meer.

Uit art. 18 Ger.W. volgt dat men een dadelijk en reeds verkregen belang moet hebben om een vordering in te stellen, anders gezegd in principe een vordering ad futurum niet toegelaten is.

De wetgever heeft evenwel zelf in een aantal gevallen expliciet voorzien in de mogelijkheid tot het instellen van een vordering ad futurum; dit geldt in bijzonder voor de auteurswet, waar bij art. 87 uitdrukkelijk in de mogelijkheid werd voorzien om bij een inbreuk op het auteursrecht of een naburig recht de staking van bepaalde handelingen te vorderen.

De overwegingen van dat in casu de bedoelde regelgeving niet van toepassing is, dan wel dat de gevorderde maatregel niet in verhouding staat tot de beweerde inbreuken betreffen uiteraard de grond van de zaak.

Anderzijds moet Auvibel worden bijgetreden dat ondanks het verbod tot uit handen geven, zoals vastgesteld bij hoger genoemde beschikking van 12 oktober 2006 zij wel degelijk nog belang heeft om huidige vordering in te stellen, immers krachtens art. 1488 Ger.W. dient Auvibel een vordering ten gronde in te leiden binnen een maand na het beslag inzake namaak en dit op risico van verval van de gevolgen van de beschikking van de beslagrechter.

De vordering werd derhalve regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.
Hetzelfde geldt voor de tegenvordering.

4 2 ten gronde

4 2 1 hoofdvordering

4 2 1 1

Krachtens art. 55 lid 1 auteurswet hebben de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties.

De bedoeling van deze regelgeving is onder de vorm van een recht op vergoeding een compensatie te geven aan de auteurs en uitvoerende kunstenaars, wiens geluid- of audiovisuele werken voor eigen gebruik kunnen worden gekopieerd.

De bij art. 55 lid 1 auteurswet verschuldigde vergoeding dient te worden betaald door de fabrikant, de invoerder of de intracommunautaire aankoper van de dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluid- en audiovisuele werken, dan wel de fabrikant, de invoerder of de intracommunautaire aankoper van de apparaten waarmee reproductie mogelijk wordt.

In uitvoering van voornoemd artikel werd bij KB van 28 maart 1996 (BS. 6 april 1996, 8219) nader bepaald dat deze vergoeding verschuldigd is op het ogenblik van het in de handel brengen van het apparaat of de drager op het nationale grondgebied.

Het tijdstip van " het in de handel brengen" wordt voor intracommunautaire aankoper, welke - zoals omschreven bij art. 1 13° van voornoemd uitvoeringsbesluit - niet exclusief zijn en van wie hoofdactiviteit erin bestaat dragers uit een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap ter beschikking te stellen van de eindgebruikers wordt vastgesteld op het ogenblik dat deze dragers op het Belgische grondgebied binnenkomen.

Bij art. 5 van voornoemd uitvoeringsbesluit worden tevens de nadere regels met betrekking tot de inning van de vergoeding vastgesteld, onder meer de verplichting voor alle bijdrageplichtigen om maandelijks een aangifte te verstrekken.

4 2 1 2

Op basis van de voorliggende gegevens kan geen betwisting bestaan dat
moet worden aanzien als een intracommunautaire aankoper in de zin van art. 55 lid 1 auteurswet.

biedt immers dragers afkomstig uit een ander EU- lid, meer bepaald uit Luxemburg, te koop aan op diverse beurzen op het Belgische grondgebied.

Door haar producten in België in de handel te brengen is niet alleen verplicht aangifte te doen maar in het bijzonder de bij art. 55 auteurswet vastgestelde vergoeding te betalen en wat zij heeft nagelaten te doen.

De overweging van dat zij niet redelijkerwijs had kunnen veronderstellen bijdrageplichtig te zijn kan niet worden aangenomen.

Afgezien van de duidelijke regelgeving, waarbij een vergoeding wordt vastgesteld voor alle dragers die " kunnen " gebruikt worden voor reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken blijkt uit de voorliggende stukken dat naar aanleiding van een aantal beurzen door aangifte werd gedaan van de door haar gedane verkopen.

Dit toont dan ook voldoende aan dat zelfs wanneer de betrokken dragers hoofdzakelijk op computerbeurzen werden aangeboden voor niet werd uitgesloten dat zij door de eindgebruikers zouden kunnen worden gebruikt voor het bewaren van auteursrechtelijke beschermde werken.

Waar, zoals hoger gesteld, het precies door de wetgever werd beoogd om de vergoeding te vestigen op alle dragers, anders gezegd terzake geen verschil in behandeling tussen categorieën van personen werd ingesteld kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat ten overstaan van de eindgebruiker die niet geïnteresseerd zou zijn in het kopiëren van auteursrechtelijke beschermde werken het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden.

Op haar vraag om een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen dient derhalve niet te worden ingegaan.

Uiteraard is de rechtbank niet bevoegd om vast stellen of Auvibel al niet representatief is, dan wel in het kader van haar opdracht de verdelingsregels, zoals vastgesteld bij voornoemd uitvoeringsbesluit, niet zou hebben nageleefd.

De stakingsrechter is immers krachtens art. 87 § 1 auteurswet enkel bevoegd om het bestaan van een inbreuk op het auteursrecht of een naburig recht vast te stellen en er desgevallend een einde aan te stellen.

Op de vraag om Auvibel te verplichten haar boekhouding over de laatste vijf jaar bij te brengen kan dan ook niet worden ingegaan.

Gezien aldus vaststaat dat een inbreuk op art. 55 auteurswet in hoofde van is bewezen komt een bevel tot staking op straffe van een dwangsom per inbreuk, zoals gevraagd aangewezen voor, meer de bekendmaking van dit vonnis in twee Nederlandstalige tijdschriften.

4 2 2 tegenvordering

Gelet op het bovenstaande is de vordering van Auvibel uiteraard niet roekeloos en tergend.

De tegenvordering wordt als ongegrond afgewezen.

5 beslissing

De dienstdoende voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, zitting houdend zoals in kort geding, spreekt in eerste aanleg volgende beschikking uit.

De vorderingen zijn ontvankelijk maar enkel de hoofdvordering is in de volgende mate gegrond.

Er wordt vastgesteld dat door aan in België gevestigde eindgebruikers dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken te koop aan te bieden en/of te verkopen zonder daarvan

aangifte te doen bij Auvibel en zonder de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen een inbreuk pleegt op art. 55 auteurswet.

De staking wordt bevolen van alle inbreukplegende handelingen op straffe van een dwangsom van 5 000,00 euro per inbreuk of indien het bedrag van de vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding en per dag dat de inbreuk voortduurt.

De bekendmaking van het vonnis wordt bevolen op kosten van . . . . . in twee Nederlandstalige tijdschriften naar keuze van Auvibel binnen de drie maanden na de uitspraak.

. . . . . wordt veroordeeld tot de gerechtskosten, niet begroot zijnde door de partijen.

Aldus gedaan en uitgesproken in de openbare terechtzitting zoals in kort geding der rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Leuven op **donderdag 8 maart 2007**, waar zetelden:

- mevrouw M. DE BAUW, rechter, dienstdoende voorzitter,
- mevrouw I. MAUS, afgevaardigd adjunct-griffier.

I. MAUS

M. DE BAUW.